

si pěkně a navíc aktivně odpočinu.“

Jdeme na hřiště, které připomíná víc pečlivě udržovaný park nebo japonskou zahradu. „Pokud nechcete trénovat odpaly, stačí vám čtyři, pět holí, protože až na dvě jsou všechny jamky pod sto metrů. Na první pohled je to hřiště velmi jednoduché a přehledné. Je však postaveno velice rafinovaně, aby se i na malém prostoru museli hráči pořádně soustředit, přemýšlet a do úderů vložit co nejvíce technického umu. Tady se víc než kde jinde hraje hlavně hlavou.“

Jamka č. 1. **Par 3, 62 m**

K odpalu stačí nízké týčko a hůl sand wedge. Doktor Hanzlík je po odpalu tam, kde chtěl být – na greenu, můj míček je kratší a končí mezi rozkvetlými keřky. Nabírám trestný bod, protože jde o biozónu, míček se musí vyndat a dropnout. Green (tak jako všechny další) je dokonale sestřižen, patřičně pružný, členitý a středně rychlý. Vyžaduje přesný odhad síly i směru úderu.

Jamka č. 2. **Par 3, 102 m**

Petr Hanzlík vytahuje osmičku a hraje na přední okraj greenu. Spolu s devítkou jsou to v Beřovicích jediné dvě jamky, které se hrají víceméně po rovině. Všechny ostatní jsou buď z kopce, nebo do kopce, protože hlavní část hřiště leží v mírné, na jih obrácené stráni. „Je to na jistotu, protože za greenem je aut a vpravo soustava bunkerů.“ Také tady se nám patování daří.

Jamka č. 3. **Par 3, muži 200, ženy 137 m**

„Trojka je nejenom nejdelší na hřišti, ale se sedmičkou také nejzákladnější a náročná na psychiku. Po celé délce vpravo je aut, ve druhé třetině umělý rybníček, který je největším nálezem golfových míčků ve střední Evropě,“ říká Hanzlík a připra-

vuje si trojku dřevo, kterou si vzal právě jenom na tuto jamku. Zazvoní na místní specialitu, lodní zvon, který je vedle odpaliště. V pravidlech hřiště je, že každý hráč musí před odpalem upozornit zazvoněním ostatní na hřišti, že se chystá hrát. Obavy z autu nebo vody dokážou totiž ránu mnohdy nasměrovat skutečně nevyzpytatelným směrem. Průvodcova krásná rána prosvítí našemu fotoreportérovi kolem hlavy, ale silný boční vítr zleva ji v konečné fázi stočí tak, že končí pár centimetrů v autu. Vytahují tedy šestku a hrají na jistotu před vodu. Druhou ranou jsem na greenu, zatímco spoluhráč končí po druhém odpalu v bunkru vpravo od jamkoviště. To má písečné pasti vlastně kolem dokola, a tak je každá nepřesnost i při dobrém odpalu spravedlivě potrestána.

Jamka č. 4. **Par 3, 45 m**

Nejkratší jamka na hřišti, kterou ale ztěžuje hluboký bunkr napravo od greenu a oáza hustého rákosí těsně před ním. „Tady míček ani netýčkují a odpalují ho rovnou z trávy lobwedžkou (hůl na krátké přihrávky). Doktor dal ránu delší, než bylo třeba, já se chtěl vyvarovat jeho chyby a byl jsem krátký, navíc beznadějně v rákosí. I pouhých 45 metrů k jamce tady může být problém zahrát přesně na první ránu na green.“

Jamka č. 5. **Par 3, 80 m**

„Pětka hraji holí PW. Má zrádný, trochu vyboulený green, ze kterého míček rád utíká na všechny strany. Navíc je jamkoviště obklopeno písečnými bunkry a leží mnohem níž než odpaliště, a proto je s tím třeba při odpalu počítat.“ Daří se nám, na greenu oba dvakrát patujeme a máme na této jamce tedy par.

Jamka č. 6. **Par 3, 82 m**

Hraje se vlastně opačně než pětka. Tedy zpátky do kopce. Před greenem i za ním jsou bunkry. Petr Hanzlík bere opět hůl PW, já pro jistotu devítku. „Tady jde zase především o přesnost a ne o sílu.“ Krásnými obloučky dosahujeme green.

Jamka č. 7. **Par 3, 96 m**

„S trojkou je nejobtížnější jamka na hřišti.“ Green leží přímo za jezírkem, které se táhne široko na obě strany. „Tady je to otázka ryze psychická. Samozřejmě by šlo hrát na jistotu před vodu a potom přihrát na green. Raději riskuji ztrátu míčku a hraji přes jezírko, protože vody se člověk nesmí bát, strašila a přitahovala by ho i na jiných hřištích.“ Když vidím, že doktor dal devítkou ránu do vody, váhám, zda nehrát ra-

ději zbaběle na jistotu před vodu, ale nakonec sahám po své oblíbené šestce a kupodivu jsem na greenu. Spoluhráč dropuje za vodou a přesnou ranou holí SW je na greenu taky.

Jamka č. 8. **Par 3, 97 m**

„Je to hodně z kopce, tak tady hraji holí PW.“ Přesný odpal a míček se zasekává do greenu a odkulí se jenom pár centimetrů směrem k vlajce označující jamku. Za greenem se sice lesknou okna klubovny, volím přece jenom devítku, opatrně odpaluji a míček se mi dokulí rovněž na green.

Jamka č. 9. **Par 3, 48 m**

„Druhou nejkratší jamku stačí polechtat sendvečkou (SW) a je to na greenu.“ Stejně jako při celé hře bylo vidět, že Petr Hanzlík je tady skutečně jako doma. Hned za greenem číhá aut a vpravo z kopce opět všudypřítomný bunkr. Poslední jamka je pěknou tečkou za příjemným hřištěm, které v klidu můžete obejít několikrát a nezničitě sebe ani hole. Přimo z ní se můžete z kopce sesunout do stejné příjemné klubovny postavené v podkroví starého statku a v útulném prostředí probrat hru či jiné záležitosti. ●

Libor Ševčík
libor.sevcik@economia.cz

Informace

Kontakt:

Beřovice 15
273 71 Zlonice
tel.: 312591112
fax: 312591571
e-mail: golf@hosl.cz
www.gcbr.cz

Poplatky:

Denní greenfee
Po – Pá 300 Kč,
děti do 15 let 150 Kč
So – Ne a Sv 350 Kč,
děti 200 Kč

V Beřovicích lze hrát i bez zelené karty, v nabídce je řada individuálních kursů pro začátečníky i pokročilé.